

Peterburi Teataja

Peterburi Eesti Kultuuriseltsi, Jaani koguduse ja Jaani Kiriku Fondi väljaanne

Peeter Hütt

Välisminister Marina Kaljuranna tervitus väliseestlastele Eesti Vabariigi taasiseseisvumise 25. aastapäeval

Head sõbrad,

Täna tähistame Eesti Vabariigi taastamise 25. aastapäeva. Küllap mäletavad paljud teist ärevaid augustipäevi 1991. aastal. Täna, 25 aastat tagasi võttis parlamendi kohuseid täitev Eesti Vabariigi Ülemnõukogu vastu otsuse Eesti riiklikust iseseisvusest, millega taastati Eesti iseseisvus. 20 augustile eelnes aastatepikkune töö ja võitlus Eesti vabaduse eest nii okupeeritud Eestis kui paguluses. Paguluses elavad eestlased kandsid edasi Eesti Vabariigi õiguslikku järjepidevust, selgitasid välismaal Balti riikidega juhtunud ja mittetunnustamise poliitika tähtsust, levitasid informatsiooni kodu-Eesti olukorra kohta, säilitasid ja arendasid Eesti keelt ja kultuuri ning kodanikuühiskonda.

Oma uusaastaläkituses ütles Lennart Meri 1993. aastal järgmist: „Riigi taastamine ei ole lambinupule vajutamine, millest hetkega sünnib piibellik valgus. Riik sünnib nagu laps: valude ja vaevadega. Aga nagu laps, sünnib ta armastusest ja sünnitab omakorda armastust“. Eesti ülesehitamisse ja arengusse on panustanud paljud Eestist oma tahte vastaselt lahkuma pidanud ja võõrsil sündinud eestlased. Paljud neist on aidanud taasluua Eesti välisministeeriumi ja esindusi, mitmed on ka täna minu väga head kolleegid, ja mitmed neist tegelevad ka praegu igapäevaselt Eesti julgeoleku kindlustamise ja välissuhete arendamisega.

25 taasiseseisvumisele järgnenud vabadusaastaga on Eesti väga palju muutunud ja väga palju saavutanud. Totalitaarsest ühiskonnast on Eesti muutunud riigiks, kus austatakse inimõigusi, kehtib sõnavabadus ja järgitakse demokraatia ja õigusriigi põhimõtteid. Eesti on NATO liitlane, Euroopa Liidu liikmesriik, kuulub mitmetesse teistesse rahvusvahelistesse kõige olulisematesse organisatsioonidesse. Töötame igapäevaselt selle nimel, et olla usaldusväärseks partneriks ja liitlaseks, et jagada oma väärtusi ka teistele riikidele. Järgmise aasta teisel poolel ootab Eestit ees vastutusrikas eesistumine Euroopa Liidus.

Juba 25 aastat ei ole Kodu-Eesti ja Välis-Eesti vahel raudset eesriiet. Globaliseerunud ja mobiilses maailmas on need mõisted kaotanud oma endise tähenduse ning kodu- ja väliseestlase asemel räägime järjest rohkem „globaalsest eestlastest“. USAs ja Eestis tegutsev Eesti ettevõtja Rainer Sternfeld

ütles hiljuti Paides toimunud arvamusefestivali järgmist: Eesti piir on seal, kus on eestlased, ning ta ei tunne, et oleks kodust ära olnud, sest tehnilised lahendused võimaldavad sidet hoida.

Eri hinnanguil elab praegu väljaspool Eestit umbes 120 000–200 000 Eestist pärit inimest. See on meie suur potentsiaal. Teie seas on nii enne meie Vabariigi sündi võõrsile läinuid, okupatsiooni eest pagenuid, aga ka viimase 25 vabadusaasta jooksul mujale lühemaks või pikemaks ajaks siirdunud. Teil kõigil on Eestiga oma side, teil kõigil on Eestiga oma lugu, teil kõigil on Eestiga oma unistused. Meid kõiki ühendab soov, et Eestil läheks hästi. Usun, et enamus teist hoiab end kursis Eesti arengutega, rõõmustab riigi korraldamise üle ja valutab südant Eesti murekohtade pärast. Igähele meist – olenemata sellest, kus me oleme – on võimalus anda oma panus Eesti arengusse, Eesti tulevikku.

Eesti globaalne mõju on tänapäeval märksa suurem kui meie väike rahvaarv seda eeldaks. Osaliselt on see nii just tänu teile, kes te olete maailma eri paigus Eesti mitteametlikeks esindajateks – tutvustate oma asukohamaal Eestit, jagate Eesti kohta informatsiooni, aitate suurendada Eesti nähtavust, räägite Eesti keelest ja kultuurist. Tänu teile on minu ja minu kolleegide töö Eesti tutvustamisel diplomaatidena palju lihtsam.

Nii nagu Eesti vajab väljaspool Eestit elavate eestlaste toetust, vajate ka teie Eesti tuge. Iga Eesti välisesinduse üheks tööülesandeks on asukohamaal elavate eestlastega sideme hoidmine. Meie esindused kutsuvad teid kokku meie riigile ja rahvale oluliste tähtpäevade puhul, aitavad organisaverida kohapeal kultuuriüritusi, levitada teavet ja hoida sidet kohaliku eesti kogukonnaga.

Järgmisel aastal toimub Tallinnas XII noorte laulu- ja tantsupidu, mille teemaks on juured, mis seovad meid Eestiga, ükskõik kuhu meid elutee ka viib ja kuhu on oodatud kõik eestlased lähedalt ja kaugelt. Ka teie, kõik. Ülejärgmisel aastal tähistame koos Eesti Vabariigi 100. aastapäeva, ja seda tähistame me igal pool üle maailma, olenemata asukohariigist, olenemata sellest, kus me parajasti oleme.

Eesti isolemine annab meile põhjuse tunda erilist rõõmu oma riigist, oma maast, oma rahvast. Elagu vaba Eesti!

Rahumäe kalmistul toimus mälestusüritus, kus meenutati riigimeest ja diplomaati Julius Seljamaad

Julius Friedrich Seljamaa surmast möödus 17. juunil 80 aastat. Sel puhul külastasid riigimehe rahulat Tallinnas, Sindi linna esindus, diplomaadid ja suurmehe pojapoeg Jüri Seljamaa oma lähedastega.

J. Seljamaa on sündinud, õppinud ja mõnda aega töötanud Sindis, mis selgitabki põhjust pöörata tema sünnipaigas erilist tähelepanu teenekale Eesti poliitikule. Seljamaa kalmule rivistusid sinimustvalgeid lippusid hoidvad Sindi gümnaasiumi õpilased. Riigikogu ja Eesti Lipu Seltsi poolt kingitud kuldsete narmastega lippu hoidis õpetaja Lembit Roosimäe. Samuti esindasid Sindit linna-pea Marko Šorin, muuseum, ajalooklubi ja lipu seltsi Sindi osakond.

Imekombel jäi Seljamaa hauatähis Rahumäe Pauluse koguduse kalmistul nõukogude okupatsioonirežiimi rüüstajate poolt puutumata. Samba loojad olid arhitekt Karl Lütis ja kujur Ferdi Sannamees. Avamine toimus 1938. a 17. juuni õhtul kell 20.00. Eesti Sõjahaudade Hoolde Liidu eestvõtmisel puhastati hauatähist 2001. a. Hauaplats kanti kultuurimälestiste riiklikusse registrisse 2009. a juunis.

Sindi linna-pea M. Šorin meenutas Julius Seljamaad ja asetas suurmehe haaule mälestuseks lil- led. Lillekorvi asetasid mälestus- märgi jalamile veel gümnaasiumi

õpilased, EV Välisministeeriumi nimel tõi lilled Jüri Trei. Künla süütas ja kaunistas kalmu lilledega vanaisa puhkepaigal Jüri Seljamaa.

Trivimi Velliste jutustas, kuidas Seljamaa kalmul seismine meenu- tas talle 40 aastat tagasi loetud Sel- jamaa raamatut „Päiksepaisteline revolutsioon“, mis oli tol ajal arva- tud keelatud kirjanduse nimistusse. Mälestustes kõneleb Seljamaa aja- järgust, kui ta elas Petrogradis ja Vene ilmariik oli kokku varisenud.

„Mingis mõttes toimus see, mida kirjutas Seljamaa 1917. aast- talt ka 1988. aastal, kui oli samuti meil siin midagi päiksepaistelise revolutsiooni taolist, mida hiljem hakkasime nimetama laulvaks re- volutsiooniks,“ võrdles Velliste loe- tut hilisemate sündmustega ajaloos.

Seljamaa allkiri on samuti diplo- maatilist läbimurret tunnustaval Tartu rahu lepingul, millega tunnustati Ees- ti iseseisvust igavesest ajast igavesti.

Diplomaat Jüri Trei kinnitas, et 40 000 eestlase marssimisest läbi Petrogradi linna on dokumentaalne materjal olemas ja viimase kümne

aasta jooksul on korraldatud mit- meid näitusi ja konverentse ning plaanis on jätkata arhiivimaterja- lide kogumist ning Eesti Vabariik 100. juubeli eel plaanitakse kor- raldada ka mitmeid ajalooteemali- si üritusi. Lõpetades lausus Trei, et algatus Seljamaale mälestusmärgi püstitamiseks on Eesti suurmeeste- le tähelepanu osutamiste reas oluli-

ne samm ja tänas Sindi linna, kes on järgnenud Eesti Lipu Seltsi ja Eesti Muinsuskaitse Seltsi üleskutsele.

Sindi linnavalitsus on avanud ajaloo- klubi palvel annetuste pangakonto: Swedbank-EE102200001120145828, märksõna „Seljamaa“.

Urmas Saard

EV Peakonsul Peterburis Jaanus Kirikmäe

Jaanus Kirikmäe (sündinud 19. no- vembril 1965 Suure-Jaanis) on Eesti diplomaat.

Ta on lõpetanud Tartu Ülikooli õi- gusteaduskonna 1992. aastal. Kirik- mäe on end täiendanud Turu ja Leedsi ülikoolides rahvusvahelise ja Euroopa õiguse ning diplomaatia alal. Samu- ti osalenud rahvusvahelistel kursustel Rootsi, Ühendkuningriigi ning Soo- me välisministeeriumide juures.

Eesti välis teenistusega liitus Jaa- nus Kirikmäe 1991. aasta suvel. Esi- mestel aastatel töötas ministeeriumi õigusosakonnas ning osales Eesti- Vene läbirääkimiste riikliku delegat- siooni tegevuses. Ta on täitnud nõuni- ku kohustusi Eesti suursaatkondades Moskvast (1994–1998) ja Helsingis (1999–2002) ning olnud ministeeriu- mi õigus- ja konsulaarosakondades büroo direktor.

Aastatel 2002–2007 oli Kirik- mäe välisministeeriumi konsulaar- osakonna peadirektor. Sellesse pe- rioodi jäid muuhulgas Eesti astumi- ne Euroopa Liitu ning ettevalmistus ühinemiseks Schengeni ruumiga, 2004. aasta Kagu-Aasia tsunamis kannatanute otsingute ning kojutoo- mise korraldamine, välisministeeriu- mi osalemise algatamine turismi- messidel ning regulaarsete reisiinfo ning -hoiatuste avaldamine.

Ajavahemikul 2007–2011 oli Ki- rikmäe Eesti Vabariigi peakonsul New Yorgis, konsulaarpiirkonnaga kogu Ameerika Ühendriikide territoorium.

Aastatel 2011–2012 tegeles Ki- rikmäe energia- ning kliimapolitiika- ga välismajanduse ja arengu-

koostöö osakonnas büroodirekto- rina ning Euroopa ja Atlandi-ülese koostöö osakonna vanemnõunikuna. Poliitikaosakonna rahvusvahe- listeorganisatsioonidebüroo vanem- nõunikuna 2013–2016 koordineeris Kirikmäe Eesti ÜRO Inimõiguste Nõukogu liikmelisusega seondu- vaid küsimusi ning osales EL Nõu- kogu inimõiguste töörühmas.

Alates 2016. aasta augustikuust on Jaanus Kirikmäe peakonsul Eesti Vabariigi peakonsulaadis Peterburis, konsulaarpiirkonnaga Peterburi linn, Leningradi, Pihkva, Arhangelski, Vo- logda, Murmanski ja Novgorodi ob- last ning Karjala Vabariik.

Tunnustused

- 2008 Valgetähe V klassi teenetemärk
- 2012 Välisministeeriumi hõbedane teenetemärk

Perekonnaseis

- Abielus Merle Kirikmäe

Tallinna Linnateater mängib Peterburis lavastust „Aeg ja perekond Conway“

Reedel, 14. oktoobril mängib Tallinna Linnateater Akimovi nimelises Peterburi Komöödiateatris lavastust „Aeg ja perekond Conway“. Etendus kuulub selle aasta „Tallinna kohtumised Peterburis 2016“ programmi.

Elmo Nüganeni lavastus „Aeg ja perekond Conway“ räägib südamliku loo briti perekonnast, kelle elus toimuvad muutused saavad olulise tõuke 20. sajandi ühis- konnas aset leidnud sündmustest. Ühel sügisõhtul tähistab Conwayde perekond tü- tre Kay 21-aastasest saamist üleemeeliku peoga, nagu see ongi loomulik, kui selts- kond koosneb äsja täiskasvanuikka jõudnud noortest inimestest. Keset peomelu aga peatub Kay jaoks viivuks aeg ning avaneb aken ühte teise hetke. On see tulevik, kujutlus või üks võimalikest stsenaariumitest?

Akimovi nimelise Peterburi Komöödiateatri lavale astuvad näitlejad Anne Re- emann, Evelin Võigemast, Elisabet Reinsalu, Külli Teetamm, Sandra Uusberg, Amanda Hermine Künnapas (külastajana), Mikk Jürjens, Alo Kõrve, Andero Ernel ja Mart Toome.

Piletid on alates 25. augustist saadaval Akimovi nimelise Peterburi Komöödiat- eatri kassas.

Зимитицы: эстонцы на Волосовской земле

Если ехать из Петербурга в Кингисепп по автомобильной трассе А-180 «Нарва», то через 60 километров дорога пройдет через поселок Зимитицы, который в конце XIX века являлся одной из самых крупных эстонских колоний в Санкт-Петербургской губернии.

Рождение поселка Зимитицы всецело обязано эстонцам. В 1884 г. крестьянами (80 семей или 660 душ) из волости Куусалу за 50000 рублей было приобретено у К. А. Блока имение в Зимитицах (2800 десятин). Одна десятина стоила 38 руб. Сделку произвели Л. Оденберг, М. Вольман, Ю. Линдвест и К. Томберг. Места среди первых 48 семей переселенцев, приехавших в 1885 г., распределялись посредством жребия и аукционов. Каждая семья получила надел по 50 десятин. В 1900 г. здесь проживало 74 семьи. Эстонцы именовали поселение как Simititsa, так и Sinimetsa. Населенный пункт фактически представлял собой широко разбросанное скопление эстонских хуторов, среди которых Ряссепа, Пикамарди, Леокирве, Мяннику, Мёльга, Суугу, Самми, Хинну, Ярве (всего к 1912 г. — около ста хуторов).

В 1885 г. открылась эстонская школа (первым школьным учителем до 1892 г. работал Т. Уусталу). Здесь проводились богослужения, так как расстояние до церквей (эстонцы являлись прихожанами лютеранских приходов Тешково и Молосковиц) было большим.

Целью Зимитицкого Эстонского общества трезвости (осн. в 1898 г. А. Фельбахом, устав утвержден в 1900 г.) было противодействие «чрезмерному употреблению всяких охмеляющих напитков». При обществе имелись эстонский смешанный хор, мужской квартет, струнный оркестр, духовой оркестр и драмкружок. Ставили музыкальные постановки, такие как «Murueide tütre» и «Jaaniöö»; с выступлениями ездили и в Эстонию. Впоследствии общество перепрофилировали в Эстонский народный дом, здание для которого построили в 1907 г. В 1911 г. было основано Просветительское общество, при котором в 1914 г. открыли библиотеку. Устав Зимитицкого сельскохозяйственного общества (цель

— содействие «развитию и усовершенствованию сельского хозяйства и сельской промышленности») был утвержден в 1902 г. Имелись Общество молока, Общество торфа, Общество крупного рогатого скота (племенных быков закупили в Дании) и Общество сбережения и кредитования.

Молоко, сметану и масло поставляли напрямую в Петербург. В поселении было две мельницы (одна принадлежала М. Томбергу). Эстонцы построили маслодельню и открыли магазин. Жители были образованными и передовыми: к началу XX века в семьях находилось 40 фортепиано, много велосипедов, рессорных телег и два автомобиля.

В Зимитицах Йоханнесом Эскем было собрано много фольклорного материала (в т.ч. народные песни), который он посылал Якобу Хурту. Здесь родился эстонский скульптор Эдгар Виис (1931–2006) и эстонский поэт Рудольф Ляурент (1904–1937).

В 1922 г. открылась финско-эстонская школа, преобразованная в 1937 г. в русскую школу. В 1931 г. был образован Зимитицкий эстонский национальный сельсовет (до 1939 г.). В это время здесь жило 697 эстонцев и 103 русских. В 1930-х гг.

В 1939 г. разбросанные хуторские дома эстонцев свезли к шоссе, чтобы населенный пункт выглядел как обычный русский поселок. Во время войны разрушенные развалины домов и фундаменты использовались немцами для починки дорог. В 1942 г. большинство эстонцев перебрались из Зимитиц обратно в Эстонию. После войны оставшиеся эстонцы были выселены из поселения или уехали сами оттуда.

В июне 2015 г. в Левашово был установлен памятный знак уроженцам Зимитиц, расстрелянным в 1937–38 гг. В Зимитицах уцелело эстонское кладбище (осн. в 1885 г.). Потомки жителей Зи-

митиц, живущие в Эстонии, собираются и приезжают на могилы предков, приводят в порядок могилы (это началось ещё в 1960-е гг.); пастор проводит богослужения. В 2014 г. в Эстонии было основано «Общество наследия Зимитиц», в которое входят потомки переселенцев. К 2015 г. в Зимитицах сохранилось лишь три построенных эстонцами дома. Лазорево-серебряная гамма нынешнего флага Зимитицкого сельского поселения является напоминанием об основателях Зимитиц — эстонцах-переселенцах.

Сергей Тамби

на хуторе Вага, которым владел В. Пельбаум, братьями Лооритс были сооружены большие эстонские качели (их называли «Мельница старых дев» — «Vanatüdrukute veski»).

Хор Каја: новые грани творчества

С 22 по 25 июля 2016 г. состоялась концертная поездка в Эстонию хора «Каја» Санкт-Петербургского общества эстонской культуры и прихода Св. Иоанна. 23 июля коллектив участвовал в богослужении в церкви Святой Троицы в Раквере, посвященном благословению семьи Кескинен на миссионерскую деятельность в Петербурге. Хор проникновенно исполнил несколько произведений из православной музыки, в завершение символично прозвучало «Õnnistussõnad» Тыниса Тераса.

24 июля хору «Каја» выпала честь сопровождать богослужение и дать концерт в церкви в Вайке-Маарья по приглашению пастора Энна Салвесте. Для нашего хора было особенно волнительно выступать в таком старинном храме Эстонии (XV в.) под звуки органа середины XIX века. На этот раз хоровая и сольная программа была дополнена произведением для флейты и органа, а также танцевальными элементами в исполнении коллектива «Neevo» в знаменитой «Laul Põhjamaast».

Хор «Каја» благодарен за поддержку и помощь в организации поездки Министерству культуры Эстонии, председателю Санкт-Петербургского общества эстонской культуры Вийу Фёдоровой, а также Ханну и Лиилианн Кескинен.

Антон Черняев,
Анастасия Черняева,
Татьяна Рюмина

ЭСТОНСКАЯ ЦЕРКОВЬ СВЯТОГО ИОАННА

PETERBURI EESTI JAANI KIRIK

СЕНТЯБРЬ

15 сентября, четверг, 19.00	Концерт цикла «Романтический рояль» «ПРЕЛЮДИЯ» Михкель Польш (Эстония) – фортепиано
21 сентября, среда, 19.00	Концерт цикла «ОРГАНИЧНЫЙ союз» «ОРГАН+...» Квintет четырех» С программой «Классическое наследие»
24 сентября, суббота, 14.00	Концерт цикла «GAUDEAMUS. Дебюты молодых талантов» «Роман с контрабасом»
29 сентября, четверг, 19.00	Концерт цикла «СИНЕМАТОГРАФЪ. Погружение в эпоху немого кино» Чарли Чаплин «Огни большого города»

ОКТАБРЬ

6 октября, четверг, 19.00	Вокальный ансамбль «VOX CLAMANTIS» (Эстония) Художественный руководитель и дирижер – Яан-Эйк ТУЛЬБЕ
11 октября, вторник, 19.00	Музыкально-хореографическая постановка «Иконы/И.С.БАХ» Хореограф, постановщик и художник Дмитрий Харченко
16 октября, воскресенье, 20.00	IV международный фестиваль-конкурс скрипачей и квартетов им. Лео- польда Ауэра
19 октября, среда, 19.00	Концерт цикла «ОРГАНИЧНЫЙ союз» «В ЗЕРКАЛЕ РАЗНЫХ ЭПОХ» Светлана Чуклинова – сопрано, Регина Каменщикова – орган
22 октября, суббота, 14.00	Концерт цикла «GAUDEAMUS. Дебюты молодых талантов»
22 октября, суббота, 19.00	Концерт классической гитары Татьяна Рыжкова
26 октября, среда, 19.00	XVI Фестиваль «Международная неделя консерваторий» Хоровой концерт
28 октября, пятница, 19.00	И. С. Бах Концерты и кантаты Российский ансамбль старинной музыки
29 октября, суббота, 14.00	Концерт цикла «GAUDEAMUS. Дебюты молодых талантов»
31 октября, понедельник, 19.00	«Времена года в Японии» Yasuko FUKUDA (koto and syamisen) Atsuko SHODA (hue), Saki IMOTO (syakuhachi)

НОЯБРЬ

1 ноября, вторник, 19.00	«Путешествие от романтической к южноамериканской музыке» Филлип Вилла (Франция) – гитара
2 ноября, среда, 19.00	Концерт цикла «СИНЕМАТОГРАФЪ. Погружение в эпоху немого кино» Гарольд Ллойд «Бабушкин внучек»
4 ноября, пятница, 19.00	Концерт абонеента «Ударный калейдоскоп»
12 ноября, суббота, 19.00	Фестиваль русского искусства «Петербургская Осень»
16 ноября, среда, 19.00	Концерт цикла «ОРГАНИЧНЫЙ союз» «От флейты Пана до органа»
17 ноября, четверг, 19.00	Группа средневековой музыки «Flos Forum» «Приношение Босху»
19 ноября, суббота, 14.00	Концерт цикла «GAUDEAMUS. Дебюты молодых талантов»
19 ноября, суббота, 19.00	Фортепианный вечер Илья Якушев
26 ноября, суббота, 14.00	Адвентские встречи: Первый Адвент
29 ноября, вторник, 19.00	«Вечер в трактире du Clow» Пьеса с музыкой в 9 сценах
30 ноября, среда, 19.00	Театральная постановка на стихи С.Есенина «Черный человек»

Адрес: Санкт-Петербург, ул. Декабристов, д. 54 А.
Возможны изменения.

Справки по телефону 710-8446.
www.jaanikirik.ru

ÕNNITLEME JUUBILARE

15.10. Leida Gurkina
05.11. Aza Ovtšinina
07.11. Ljudmila Dubrovskaja
20.11. Tatjana Turtsanovitš
05.12. Aime Ehte
17.12. Leonard Gommen
18.12. Grigori Alet
20.12. Marin Protopopova
27.12. Jüri Berjockin

Kiriflifud teated

Peterburi Jaani koguduse jumalateenistused toimuvad igal pühapäeval Peterburi Jaani kirikus (ul. Dekabristov, 54a) algusega kell 14.30.

11.09. piiskop T. Salumäe

25.09. õp. P. Kaldur

30.10. õp. E. Salvete (Levashovo)

16.10; 06.11; 20.11; 11.12; 25.12 (Jõulupüha) õpetaja Eestist.

Muudel pühapäevadel ja kirikupühadel teenib Peterburi Jaani kogudust diakon Hannu Keskinen. Orelimängijad Sergei Varšavski ja Anton Tšernjaev.

Jaan Maldre (14.05.1934–13.07.2016)

Peterburi Eesti Kultuuriseltsi ja Jaani kogudust on tabanud raske kaotus. Meie hulgast on lahkunud Jaan Maldre. Maldre lõpetas Tartu Ülikooli 1957. a. insener-geoloogina ja jätkas oma haridusteed Leningradi Mäeinstituudi aspirantuuris. Peterburi Eesti Kultuuriselts registreeriti 1992. a. ja samal aastal valiti ta juhatuse esimeheks, juhtides seltsi 2005. aastani. Need olid aastad, mil alustasid tegevust segakoor "Kaja", folkloorirühm "Neevo", käsitööring ja laste pühapäevakool. Langelame sügavas leinas pea, mälestades seltsi kauaaegset esimeest ja koguduse juhatuse liiget Jaan Maldret.

...

Яан Яанович Малдре (14.05.1934–13.07.2016)

Санкт-Петербургское общество эстонской культуры и приход Св. Иоанна понесли тяжелую утрату – от нас ушел Яан Малдре, многие годы работавший на посту председателя общества и члена правления прихода. Я. Малдре в 1957 г. окончил Тартуский университет, затем аспирантуру Ленинградского горного института. В 1992 г. его избрали председателем СПб общества эстонской культуры, которое он возглавлял до 2005 г. В эти годы начали свою деятельность хор «Кая», фольклорная группа «Неево», кружок рукоделия, воскресная школа для детей. Вечная память!

ANNETUSED ORELI HEAKS

Anne Martin Ida-Tallinna Keskaigla Tü majandusteaduskond

Annetada saab MTÜ Peterburi Jaani Kiriku Fondi kontole IBAN: EE462200221013842966 Swedbank Swedbankis (selgitusse märkida maksja nimi ja isikukood, firma puhul registri kood ja märksõna „orel”). Annetajate nimed avaldatakse Peterburi Teatajas.

Täname annetajaid!

Toimetuse:
Vastutav väljaandja:

J. Trei, V. Mahtina ja K. Sulg
Peterburi Jaani Kiriku Fond